

Date : 1/27/2021 12:17:35 PM

From : "Marlene Mazel"

To : "Vered Shpilman"

Subject : FW: להוציא תעודת עובד ציבור - העליון ביטל את החלטת המחוזי לחייב את השב"כ להוציא תעודת עובד ציבור

Attachment : [פסק דין- מדינת ישראל נ פלונים.pdf](#);

From: Itai Apter <ItaiA@justice.gov.il>
Sent: Tuesday, January 26, 2021 3:56 PM
To: Tal Werner kling <TalW@justice.gov.il>; Marlene Mazel <MarleneM@justice.gov.il>; Yael Weiner <Yaelw@justice.gov.il>; Roy Schondorf <RoySc@justice.gov.il>; Amihai Gotlieb <AmihaiGo@justice.gov.il>
Subject: פסק דין ע"א 1604/19 מדינת ישראל נ' פלוני - העליון ביטל את החלטת המחוזי לחייב את השב"כ להוציא תעודת עובד ציבור

ראו לידיעתכם התוצאה של פסק הדין לפיו בוטלה החובה שהוטלה על-ידי המחוזי (כולל מכח חוק יסוד: לאום...) על השב"כ להוציא תעודות עובד ציבור בהליכים אזרחיים של נפגעי טרור (נקווה שזה יעזור לנו גם בהליכים בחו"ל...).

From: Naomi Zimrat
Sent: Tuesday, January 26, 2021 3:23 PM
To: Einat Gideoni; Itai Apter; Mika Wenkert; Nehama Bruk; Idit Nachmann; Nili Finkelstein; Ran Rozenberg; 'ezrahi.ad1@gmail.com'; moz naim; 'gal_cohen@mod.gov.il'; Roy Cohen; Cohavit Nezah Dolev; Anat Assif; Eyal Zandberg
Cc: Eitan Siani; Israel Blum; Orit Cotev
Subject: פסק דין ע"א 1604/19 מדינת ישראל נ' פלוני

שלום לכולם,

היום התקבל פסק דינו של בית המשפט העליון במסגרתו בית המשפט קיבל את ערעור המדינה, וקבע כי לא ניתן לחייב את שירות הביטחון הכללי למסור מידע שנמצא ברשותו בהליך אזרחי שהמדינה אינה צד לו.

כבי השופט עמית פתח את פסק דינו בקביעה כי התקשה להבין מדוע נדרש בית המשפט המחוזי להתבסס על חוק יסוד: הלאום, כאשר ניתן היה להגיע לתוצאה אליה הגיע גם ללא שימוש בחוק יסוד. בהקשר זה קבע, כי ההגנה על החיים מעוגנת במפורש הן בהיבט השלילי והן בהיבט החיובי בסעיפים 2 ו-4 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, כך שמלכתחילה לא היה צורך "לרעות בשדות אחרים" כדי למצוא עוגן חוקתי לזכות לחיים, וחוק יסוד: הלאום לא נועד לשמש אדם בריבו עם חברו. כן קבע כי "קשה להלום כי מקום שבו אזרח המדינה או בן לעם היהודי נפל קרבן למרה וצוקה בשל יהדותו או בשל אזרחותו... הדבר יתפרש כחוסר הצלחה של המדינה, המקימה לו זכות שכנגדה עומדת חובה של המדינה" (פסקה 5).

כבי השופט עמית קבע, כי על בית המשפט המחוזי היה להידרש לשאלת רלוונטיות המסמך שהתבקש, אך לא קיים דיון בשאלה זו. בית המשפט ציין כי השאלה האם העובדה שהרש"פ משלמת קצבה או תגמול למשפחתו של מחבל יוצרת חבות ישירה של הרש"פ למעשה טרור קונקרטי תלויה ועומדת כיום לדיון בבית המשפט העליון (אזכיר כי בעניין זה התבקשה עמדת היועץ המשפטי לממשלה).

בית המשפט ציין, כי מעשה של יום ביומו שהרשות נדרשת לספק מידע מסוים והיא עושה כן בדרך של תעודת עובד ציבור, אך האפשרות לבקש מצד שלישי מסמך שנמצא ברשותו כפופה כמוכן לטענות חיסיון ואינטרסים מוגנים. נקבע, כי העובדה שעל עובדי השירות חלה חובת סודיות אינה מקימה כשלעצמה מחסום מפני מסירת עדות או מסמכים, אולם לעיתים יש קשר בין חובת הסודיות לבין חיסיון, באותם מקרים שבהם מצאה הפסיקה לגזור חיסיון מחובת סודיות. כן נקבע כי סעיף 19 לחוק השב"כ קובע הוראת סודיות ולא הוראת חיסיון והשאיר בצריך עיון את שאלת גזירת החיסיון מהוראת הסודיות שבחוק השב"כ. יחד עם זאת, בית המשפט קבע שהשב"כ רשאי היה לעורר טענת חיסיון מכח תקנות השב"כ, אף ללא צורך בהוצאת תעודת חיסיון, ובית המשפט יכול וצריך היה להידרש לטענת החיסיון.

בית המשפט העיר כי ניתן להבין את עמדת השב"כ שראוי היה מלכתחילה שלא להגיע למצב של הוצאת תעודת חיסיון זאת נוכח היותו של השב"כ גוף מודיעיני וככזה מצא המחוקק להוציאו לחלוטין מתחולתו של חוק חופש המידע, וכי הרציונל של הרשות כנאמן הציבור על המידע שברשותה, אינו ישים לגבי השב"כ בשל המאפיינים הייחודיים שלו כגוף מודיעיני, וכי "גוף מודיעיני אינו אמור לחשוף את יכולותיו ואת פעילותו, אלא על פי שיקוליו שלו" ו"תעודת עובד ציבור מגוף מודיעיני היא בבחינת תרתי דסתרי" (פסקה 15).

בית המשפט ציין, כי בחן את המידע במעמד צד אחד ובדלתיים סגורות והשתכנע כי אין מקום לחייב את השב"כ להשיב האם המידע המבוקש נמצא ברשותו אם לאו.

כבי השופט מינץ הסכים לפסק דינו של כבי השופט עמית.

כבי השופט גרוסקופף הסכים לתוצאה אליה הגיע כבי השופט עמית אך הדרך בה הגיע לאותה תוצאה היתה שונה. כבי השופט גרוסקופף קבע, כי מדובר באחד מאותם מקרים בהם היה על בית המשפט לקבוע כי במכלול הנסיבות המדובר בהזמנת עד שאין מקום להיענות לה וזאת ממספר טעמים מצטברים: ראשית, המדינה איננה צד לסכסוך

ואינה מעורבת במישרין באירוע לגביו התבקשה התייחסותה; שנית, קיים עדיין ספק האם המדובר במידע הרלוונטי להליך המשפטי, נושא העומד לדיון בפני בית המשפט; שלישית, המדינה הבהירה כי ככל שתחויב למסור מידע היא תאלץ להוציא תעודת חיסיון ומהתרשמות בית המשפט יש הצדקה לעמדה זו; רביעית, באיוון שבין הנזק שיגרם למדינה לבין התועלת שתופק מזימון העדות השתכנע כי לא היה מקום להורות למדינה לגלות את המידע שברשותה.

תודה לכולם על שיתוף הפעולה.

בברכה,
נעמי

From: Naomi Zimrat

Sent: Thursday, January 21, 2021 10:59 AM

To: Einat Gideoni <EinatG@justice.gov.il>; Itai Apter <ItaiA@justice.gov.il>; Mika Wenkert <MikaW@justice.gov.il>; Nehama Bruk <NehamaB@justice.gov.il>; Idit Nachmann <IditNa@justice.gov.il>; Nili Finkelstein <NiliF@justice.gov.il>; Ran Rozenberg <RanR@justice.gov.il>

Cc: Eitan Siani <EitanSi@justice.gov.il>; 'ezrahi.adl@gmail.com' <ezrahi.adl@gmail.com>; 'moz naim' <moz naim30@gmail.com>; Gal Cohen <Gal_Cohen@mod.gov.il>; Israel Blum <IsraelB@justice.gov.il>

Subject: דיון בתיק ע"א 1604/19 מדינת ישראל נ' פלוני

שלום לכולם,

אתמול התקיים דיון בתיק שבנדון בפני הרכב השופטים: עמית, מינץ וגרוסקופף. חשוב לציין כי מדובר בהליך

בדלתיים סגורות.

כבי' השוי' עמית פתח והבהיר כי יש "לשים בצד" את קביעות של בית המשפט המחוזי בענין חוק יסוד: הלאום, ופנה ושאל אותנו האם אנו ממקדים טיעוננו לענין חוק השב"כ, או שאנו טוענים לענין הסוגיה הכללית של גילוי מידע בהליך אזרחי שנדרש ממי שאינו צד להליך, בהתייחס לסעיף 1 לפקודת הראיות. השבנו שככלל, ככל שיש מידע רלבנטי והוא מהווה רשומה, המדינה מוציאה תעודת עובד ציבור מטעם עובד הציבור הרלבנטי במקום העדתו בבית המשפט. בענייננו, נוכח מהותו של המידע המצוי בידי שירות הביטחון הכללי אין המדובר ברשומה או במסמך רשמי ומכאן עמדתנו בערעור. הבהרנו שאנו מתייחסים למסירת חומרים מסווגים משירות הביטחון הכללי וזאת נוכח תכליותיו והוראות הסודיות שמופיעות בו. כן הבהרנו כי לעמדתנו, בעת שבית המשפט המחוזי דן בבקשה להורות לשירות הביטחון הכללי ליתן תעודת עובד ציבור בתיק שלפנינו, הוא לא ערך את האיזונים הנדרשים בשים לב לכך שמתבקש חומר מסווג שגילוי עשוי לפגוע בביטחון המדינה, ועל כן ערערנו על ההחלטה.

בית המשפט הבהיר שהדיון אינו עוסק בהוצאת תעודת החיסיון אלא בשלב מקדים, והוא הוצאת תעודת עובד ציבור בבקשה למסירת מידע על ידי המדינה כאשר היא אינה צד להליך. כן העיר, שההליך בענייני קשור להליך מקביל שמתנהל ובו התבקשה עמדת היועץ המשפטי לממשלה – ע"א 2362/19. עמדת היועץ נתבקשה בשאלה האם תשלום תגמולים ע"י הרש"פ מהווה 'אשרור', כמשמעו לפי סעיף 12 לפקודת הנוזיקין. בית המשפט ציין, כי יתכן שההחלטה בתיק זה תינתן לאחר הכרעה בשאלה זו, זאת נוכח שאלת הרלבנטיות של המידע המבוקש.

עוד הבהרנו שהשב"כ מגלה מידע כאשר מדובר במידע שניתן לגלותו וככלל המדינה עושה כל מאמץ לסייע לנפגעי טרור בכל המישורים, הן במישור התגמולים והן בסיוע במתן חומרים שניתן למסרם, וכי אנו משתתפים בצערם ובכאבם הגדול של בני המשפחה. במקרה דנן, בדק שירות הביטחון הכללי את הבקשה ומצא שמדובר בחומר מסווג שלא ניתן לגלותו, ולא ניתן להשיב האם המידע מצוי ברשותו או אם לאו משיקולים של בטחון המדינה. המידע המבוקש עשוי להצביע על מקורות מידע שאין באפשרות השב"כ לחשוף אותם.

בי"כ המשיבים הציגה מידע מתוך אתר האינטרנט של המט"ל (המטה ללוחמה בטרור) שבו מפורטים סכומי כסף שנתפסו בצווי תפיסה מנהליים של שר הביטחון, בין היתר של סכומים ששילמה הרש"פ כתגמול למחבלים/אסירים ביטחוניים. המט"ל, כך נאמר, מקבל חלק מהמידע שלו מהשב"כ, ועל כן לא ברור מדוע כאן השב"כ מתנגד לגילוי.

לעמדתה, לשב"כ קיים המידע המבוקש, כמו לדוגמא 'מסמכי העברת כספים בבנק' (כבי' השופט עמית העיר כי דוגמא זו משמשת שלא לטובת המשיבים שכן מלמדת על קיום מקורות שראויים לחסיון). לעמדת המשיבים המידע המבוקש הוא ספציפי, ממוקד ויש לגלותו. כן הוסיפה המשיבה עצמה שהינה עו"ד, כי היא בת לנפגעי הטרור,

ותיארה תחושות קשות של התנהלות המדינה כלפיה מאז הפיגוע, וטענה כי במקרה דנן המדינה 'מסייעת לפלסטינים ולא נפגעי הטרור'.

כבי' השופט עמית ציין כי לאור העובדה שקיימת ידיעה 'כמעט שיפוטית' שהרש"פ משלמת תגמולים למחבלים, ניתן לטעון זאת בבית המשפט ולכאורה אין כלל צורך בתעודת עובד הציבור מטעם השירות. כבי' השופט מינץ הוסיף שגם אם ינצחו המשיבים ב'קרב' בדיון, הרי שיפסידו ב'מלחמה' בהליך מול הרש"פ לאור אי הקבילות של עמדת השב"כ שתינתן, שכן מדובר בעדות שמועה. השופטים עמדו אף על הקושי שעשוי להיגרם לאחר שהמדינה תשיב ב'כף וילא', וב"כ הרש"פ יבקשו לעמוד על המקורות שהובילו למידע זה.

ב"כ עמותת מגן למשפט, שביקשו להצטרף להליך כידיד בית משפט הציג את פעילות העמותה שרואה חשיבות גדולה במניעת טרור באמצעים כלכליים, וטען כי לא רואה הבדל בין המידע שגולה על ידי השב"כ באמצעים אחרים, לבין המידע שנדרש כאן. כבי' השופט עמית הבהיר שזה 'המשחק המודיעיני'. השב"כ – ברצותו מגלה, וברצותו אינו מגלה. השו' גרוסקופף ציין כי המדינה אינה רוצה להיות חלק מ'מהמשחק של גילוי מסמכים', ומעוניינת לשמור לעצמה את האפשרות לגלות כשרואה לנכון.

ב"כ המשיבים הסכימו לקיום דיון במעמד צד אחד. במסגרת הדיון הצגנו את הטעמים העומדים בבסיס העמדה בעניין חסיון המידע המבוקש, וכן את המהות והרקע לפרסומים שהציגה ב"כ המשיבים מתוך אתר האינטרנט של המט"ל ואת ההבחנה בינם לבין המידע המבוקש.

תודה לדניאלה, תום וגל על הסיוע בהכנת התיק וההסברים שנתנו לבית המשפט במעמד צד אחד שהיו חשובים להבנת הסוגיה, וכן לעינת ולענת על הערותיהן הטובות.

נעדכן כמובן לגבי המשך ההתפתחויות.

בברכה,

נעמי